

Bogár László: Újabb görög dráma

2014 december 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A 2008-ban elkezdődő válság külön fejezete a PIGS országok története, ez a betűszó Portugália, Olaszország (Itália), Görögország és Spanyolország nevének kezdőbetűiből áll.

És nyilván csak a „véletlen” miatt, hogy összeolvasva egy olyan angol szót alkotnak, ami magyarul azt jelenti,

hogyan disznók. A négyük közül legsúlyosabb helyzetben lévő? Görögország jelenére és jövőjére már csak azért is érdemes rátekinteni, mert a „görög dráma” mutatja be a legmegrendítőbb módon a globális pénzhatalmi rendszer valóságos természetét. És mivel minden jel arra utal, hogy a görög dráma nem ért véget, sőt olyan újabb felvonás kezdődik, ami akár az Európai Unió történetének legsúlyosabb kihívását jelentheti, lássuk mi is van e tragédia színpadi „díszletei” mögött?

Nos, Görögország a válság kirobbantását megelőző? évtized során is számos belső társadalmi, gazdasági problémával küzdött, ám e problémák alapvetően nem a görög társadalom működési zavaraihoz, hanem az egész európai integráció láthatatlan hatalmi rendszeréhez kötődtek.

E rendszer egyik döntő eleme az, hogy a globális pénzhatalmi komplexum német, francia nagybankok képében megjelenő „divíziója” e négy mediterrán országra egy patológikus „munkamegosztási” rendszert kényszerített rá. Ennek lényege az volt, hogy ezek az országok „kirakatként” szolgáló „felemelkedése” mögött, főként Németországgal szemben fennálló kereskedelmi és fizetésimérleg-deficit folyamatos növekedése húzódtott meg.

A 2008-ban kirobbantott válság azonban brutálisan megváltoztatta a helyzetet, és az addig minden érintett fél által hallgatólagosan tudomásul vett egyezséget folytathatatlaná tette. Itt jutunk el az unió egyik legsúlyosabb ellentmondásához, ahhoz tudniillik, hogy ez az integráció első sorban és döntően a globális pénzhatalmi rendszer nyugat-európai osztagának intézményesülése, érdek-képviselői intézménye. Amíg a dolgok „normális” menete e rendszer stratégiai érdekeit szolgálja, addig a felszínen minden a sikeresség látszatát kelti, de amint „valami” történik, akkor lehull a lepel. (A lepel lehullása egyébként görögül úgy hangzik, hogy apokalipszis). És 2008-ban éppen ez történt.

Bár az addigi hamis egyezség itt békés úton átépíthető lett volna, de nem ez történt, hanem az, hogy a felhalmozódott belső feszültségek szanálásának árát minden tompítás nélkül a PIGS országokra zúdították rá. A

hamis feltételezés az volt, hogy a PIGS országok állampolgárainak hedonizmus, államainak „fiskális alkoholizmusa” okozta a válságot, a hamis megoldási logika pedig az, hogy így annak minden terhét, mint „vétkeseknek”, ezeknek az államoknak és állampolgároknak kell viselniük, megszorítások formájában. Az alapfeltételezés azért volt hamis, mert, bár a konstrukció hamis volt, de annak igazi haszonélvezői nem a négy mediterrán ország népei, hanem a német és francia bankok, illetve az az unió centrum országainak lakói voltak, tehát a konszolidáció terheit nekik ugyanúgy viselniük kellett volna. Másrészt még, ha igaz is lett volna az a feltételezés, hogy a PIGS országok „feleltelen dorbézolása” a válság egyetlen oka, akkor sem feltétlenül az azonnali brutális megszorítás lett volna az egyetlen követhető logika.

A Nemzetközi Valutaalap számos tanulmányában maga ismerte el, hogy a megszorítások valójában nemhogy megoldást nem jelentenek, de egy olyan negatív spirálba viszik az adott társadalmat, aminek a vége csak a teljes önfelszámolás lehet. Az EU cinizmusa és feleltelensége azonban 2008 és 2011 között odavezetett, hogy a részben tudatosan gerjesztett hisztéria az egekbe repítette a görög államkötvények kamatait, amelyek a „csúcson” az évi negyven százalékot is meghaladták. Ép elmélet ember nem gondolhatja komolyan, hogy létezik olyan gazdaság, amely képes „kitermelni” ilyen kamatszint fedezetét. A GDP százhetven százalékát is meghaladó és a brutális megszorítások ellenére még gyorsabban növekvő államadóssági szint után már csak egy gigantikus „mentőcsomag” állíthatta meg, legalábbis ideiglenesen, a szabadesését. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a „mentők” nem Görögországot, és pláne nem a görög társadalmat „mentették” ezzel, hanem saját magukat. A formálisan az Európai Uniótól és a Nemzetközi Valutaalaptól származó kétszáznegyvenmilliárd euró nem a görög népet, hanem a globális pénzhatalmi rendszer kárvallott osztagait „kártalanította”. Görögország nemzeti jövedelme ma huszonöt százalékkal alacsonyabb, mint 2008-ban volt, tehát legjobb esetben is legalább tizenöt-húsz év „esik ki” a görög társadalom életéből. A munkanélküliség a kezelhetetlen huszonhat százalékos szinten áll, a fiatalok munkanélküliségi rátája pedig a hatvan százalékot is meghaladja.

Az egyre súlyosbodó válság a politikai hatalmi rendszerben is „csúcsra jár”, hisz a helyzet értelemszerűen hívja életre a „radikális” megoldások követését. A most zajló elnökválasztáson a liberális elitek arra tesznek kísérletet, hogy mégis csak megérintsék a globális hatalmi logikához illeszkedő válságkezelési stratégiájukat. Ha kísérletük sikerül, akkor meghosszabbíthatja a vergődés most is zajló módját, ha viszont nem, akkor előre hozott választások lesznek, amelynek eredménye nagy valószínűséggel az uralkodó nézetrendszerrel radikálisan szakítani kívánó erőt juttatja hatalomba. Az ennek nyomán Görögországban és az európai uralmi térben elszabaduló indulatok azonban minden eddiginél pusztítóbb forgatókönyveket rajzolhatnak ki. Tehát igaz ugyan, hogy Görögország az európai kultúra bölcsője, de most lehet, hogy egyben koporsója is lesz majd.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
